

MONIKA SITEK

PLATFORMA *ARCHE*
I OBRAZ FRANCUSKIEGO *E-LEARNINGU*:
PROBLEMY I PERSPEKTYWY
(NA PRZYKŁADZIE NAUCZANIA JĘZYKA POLSKIEGO
JAKO OBCEGO
NA UNIWERSYTECIE LOTARYŃSKIM W NANCY)¹

W związku z nieprzerwanym rozwojem nowoczesnych technologii dostępnych na rynku *e-learning* jest dziś powszechną i ogólnie cenioną formą wspomaganie procesu dydaktycznego. Nauczanie na odległość staje się coraz bardziej popularne zarówno wśród obecnych i potencjalnych studentów, jak i wśród osób aktywnych zawodowo, niezwiązanych bezpośrednio z uniwersyte-tem, a chcących rozwijać swoje zainteresowania i umiejętności w rozmaitych dziedzinach.

Nauczanie na odległość na Uniwersytecie Lotaryńskim pod nazwą *Centre Télé-enseignement* (Centrum Tele-nauczania na Odległość) pojawiło się już na początku lat 60. Jednakże dopiero w 2007 r. zmieniło swoją nazwę na *Érudi* (akronim od francuskiego terminu *Études et Ressources Universitaires à Distance* – Studia i Zasoby Naukowe na Odległość) i pod nią również istnieje do dnia dzisiejszego jako jedna z sekcji Uniwersytetu Lotaryńskiego. Pierwotnie *e-learningowa* oferta edukacyjna obejmowała jedynie korespondencyjne i transmitowane drogą satelitarną zajęcia z języka angielskiego. Z biegiem czasu

---

Mgr MONIKA SITEK – doktorantka Uniwersytetu Lotaryńskiego w Nancy (Francja); e-mail: monika.sitek@univ-lorraine.fr

¹ Wraz z zakończeniem roku akademickiego 2017/2018 zaprzestano nauczania języka polskiego w ramach *e-learningu* na Uniwersytecie Lotaryńskim w Nancy.

oraz rozwojem innowacyjnych technologii dostosowywała się ona do wzrastających wymagań i zmieniających się potrzeb studentów. Głównym motywem wdrożenia nauczania na odległość była chęć wzbogacenia oferty edukacyjnej oraz wyjście naprzeciw oczekiwaniom osób, które z przyczyn zawodowych, osobistych lub zdrowotnych nie były w stanie uczęszczać na zajęcia w trybie dziennym, a pragnęły zdobywać wykształcenie w ramach *e-learningu*. W tym również celu administracja *Érudi* zadbała o to, aby studenci mieszkający poza granicami kraju mieli możliwość zdawania egzaminów we francuskich ośrodkach i instytucjach dyplomatycznych, jak np. ambasady czy konsulaty, oraz w zagranicznych centrach kształcenia lub uniwersytetach, np. na uniwersytecie w Djibouti, w Dakarze lub w Togo, z którymi współpraca została nawiązana kolejno w 2001, 2008 i 2013 r. *Érudi* jest również członkiem FIED (Fédération Interdisciplinaire de l'Enseignement à Distance) – Interdyscyplinarnego Związku Nauczania na Odległość, powołanego do życia w 1987 r. i zrzeszającego obecnie 37 uczelni, które proponują ponad 500 szkoleń na 340 nauczanych kierunkach, z których wyłącznie Uniwersytet Lotaryński oferuje nauczanie języka polskiego na odległość. Ponadto, chcąc rozwinąć współpracę międzyuczelnianą, *Érudi* wstąpiło do Fit-Est (Fédération Interuniversitaire de Télé-enseignement de l'Est – Wschodniofrancuskiego Stowarzyszenia Międzyuczelnianego w Nauczaniu na Odległość). Obecnie stowarzyszenie to obejmuje uniwersytety w Besançon, Dijon, Reims i Strasbourg i umożliwia studentom korzystanie z wybranych uprzednio zajęć językowych jednocześnie na kilku wymienionych wyżej uczelniach. Stanowi to dla nich idealną propozycję edukacyjną, gdyż pozwala stworzyć dostosowany do osoby kierunek studiów, składający się jedynie z interesujących ją językowych elementów proponowanych na różnych uniwersytetach.

Oprócz specjalistycznych dyplomów uniwersyteckich z dziedziny informatyki, chemii czy elektrotechnologii od mniej więcej 2000 r. studenci mają możliwość uzyskania zarówno dyplomu licencjata lingwistyki stosowanej, literatury i cywilizacji (langues littérature et civilisations étrangère) filologii angielskiej (lata 60.) lub innego wybranego przez nich języka obcego: hebrajskiego (od 2005 r.), portugalskiego (od 2008 r.), polskiego (od 2009 r.) lub arabskiego (od 2013 r.) oraz otrzymać tytuł magistra anglistyki. Z zajęć dostępnych na platformie *Arche* mogą korzystać również studenci zapisani na studia dzienne na Uniwersytecie Lotaryńskim, np. z lingwistyki stosowanej z językiem angielskim i polskim. W celu zbadania i sprecyzowania profilu studenta podejmującego naukę języka polskiego na odległość, szczegółowej analizie poddano dokumentację procesu rekrutacji na studia *Érudi* na Uniwer-

sytecie Lotaryńskim. Dokumentacja ta stanowi bogatą bazę informacji, pozwalającą zdefiniować profil każdego studenta. Jednakże ogrom danych oraz ograniczone miejsce nie pozwalają tutaj na ich dokładną prezentację, a jedynie na ogólne przedstawienie kilku najważniejszych cech, takich jak płeć, wiek, aktywność zawodowa, status cywilny i miejsce zamieszkania².

Według danych *Érudi* w latach 2009-2015 na kierunek Literatura, cywilizacja i języki obce, specjalizacja język polski zapisanych było 113 lub 168 osób. Różnica ta wynika z faktu, że niektórzy studenci byli zapisani np. równocześnie na kilka poziomów lub na kilka kierunków, z czego język polski nie był językiem wiodącym. Średni ich wiek to 32 lata (33 dla kobiet i 31 dla mężczyzn). Zaobserwowano również, że najliczniej reprezentowane były małe i średnie miasta do 100 tys. mieszkańców (prawie 27% dla każdej kategorii), najczęściej z Lotaryngii i regionu paryskiego, w porównaniu do 2% mieszkańców w wielkich miastach, liczących powyżej 200 tys. mieszkańców. Ponadto wśród osób zarejestrowanych na powyższy kierunek odnotowano około 11% studentów mieszkających na stałe za granicą, co plasuje ich na drugim miejscu w klasyfikacji: po tych ze średnich i małych miast. W latach 2009-2015 najliczniejszą grupę stanowiły kobiety, prawie 70%. Największy ich udział, bo aż 89%, odnotowano w roku 2013/2014 w porównaniu do roku 2012/2013, kiedy to kobiety stanowiły 60% wszystkich kursantów, czyli najmniej w całym badanym okresie. Liczba kobiet podejmujących naukę języka polskiego na odległość stopniowo rosła, a w 2011/2012 r. osiągnęła 28, co odpowiadało 75% studiujących w tym roku. W kolejnym okresie liczba ta, podobnie jak wszystkich studentów, spadła i w dwóch ostatnich latach, 2013/2014 i 2014/2015 utrzymała się na poziomie 17, co stanowiło odpowiednio 68% i 89% zapisanych studentów.

Jeśli zaś chodzi o motyw³, ponad połowa studentów wybór *e-learningu* argumentowała zbyt odległym od uczelni miejscem zamieszkania, co uniemożliwiało im pobieranie nauki w trybie dziennym. Odległość stanowiła główny motyw dla prawie 24% studentów w roku akademickim 2012/2013 w stosunku do 3,5% w 2009/2010, kiedy to najczęstszą przyczyną kształcenia na odległość było równoczesne studiowanie na innym kierunku lub uczelni (17%).

---

² Szczegółowy ich przegląd, uzupełniony o analizę danych z przeprowadzonej ankiety badającej motyw studentów, skłaniające ich do nauki języka polskiego oraz ocenę zajęć pod względem zawartych w nich treści (w szczególności kulturowych) i formy, zostanie zawarty w mojej rozprawie doktorskiej.

³ W formularzu rekrutacyjnym podane były tylko cztery możliwości wyboru: odległość, aktywność zawodowa, życie rodzinne (w tym również opieka nad dziećmi) oraz studiowanie na dwóch kierunkach lub uczelniach jednocześnie.

Kolejny motyw, również często przywoływany, to aktywność zawodowa (około 30%). W 2012/2013 r. ten argument jako najważniejszy w podjęciu nauki języka polskiego na odległość wybrało prawie 10% studentów, w 2009/2010 r. – zaledwie 2% badanych.

Analiza wykazała również, iż w latach 2009-2015 studenci aktywni zawodowo stanowili 46% (w tym 56% to kobiety). Największy odsetek osób aktywnych zawodowo odnotowano w 2012/2013 r. (ok. 52%), w tym ponad 81% kobiet i zaledwie 19% mężczyzn. Badając zależność aktywności zawodowej i stanu cywilnego, zauważamy, że w latach 2009/2010 i 2010/2011 niezamężne, nieaktywne zawodowo kobiety stanowiły najliczniejszą grupę studentów (odpowiednio 31% i 36%). Ponadto z otrzymanych danych wynika, że mężczyźni nieaktywni zawodowo byli najliczniejszą grupą w każdym badanym roku akademickim, poczynając od 2009/2010. Najwyższy ich odsetek (60%) zarejestrowano w 2012/2013 i 2013/2014 r. – 32% samotnych mężczyzn. Jedynie w 2010/2011 r. odsetek samotnych, nieaktywnych zawodowo mężczyzn był identyczny jak odsetek wolnych pracujących zawodowo mężczyzn i wyniósł 8% dla każdej z grup. Sytuacja zmieniła się w kolejnych latach, kiedy to niezamężne kobiety podjęły decyzję o założeniu rodziny i zmianie stanu cywilnego oraz zdecydowały się na podjęcie aktywności zawodowej. W 2013/2014 zaobserwowano, że zamężne i pracujące kobiety stanowiły 28% wszystkich badanych studiujących w ramach *Érudi*.

Pozostałe dwa motywy, czyli życie rodzinne i studiowanie na dwóch kierunkach lub uczelniach jednocześnie, były przywoływane przez 10% badanych studentów w latach 2009-2015. Najniższy odsetek studentów wybierających życie rodzinne jako najważniejszy powód wyboru *e-learningu* odnotowano w 2010/2011 r.; wyniósł on niewiele ponad 2%. Z kolei studiowanie na dwóch kierunkach lub uczelniach równocześnie było głównym powodem zaledwie dla 3% studentów w 2013/2014 r. Należy podkreślić, że w 2009/2010 r. równoczesne studiowanie na innym kierunku było równie często przywoływane przez studentów co odległość i wynosiło 28%.

Arche jako wewnętrzna platforma *e-learningowa* Uniwersytetu Lotaryńskiego opiera się na już istniejącej i jakże rozpowszechnionej w *e-learningu* platformie *Moodle*, Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment. Wstępne przeznaczenie platformy *Arche* polegało na ułatwieniu komunikacji wykładowców ze studentami oraz na gromadzeniu i udostępnianiu treści, które uprzednio przekazywane były w formie tradycyjnego wykładu na większości proponowanych kierunków. Przeznaczenie to uległo jednak zmianie z chwilą wprowadzenia *e-learningu* do oferty edukacyjnej Uniwersytetu Lotaryńskiego.

Platforma *Arche* nie stanowi już tylko wsparcia informacyjnego, ale jest również miejscem interaktywnego zdobywania wiedzy i osiągnięcia celów poznawczych. Interaktywność zajęć zwiększa efektywność nauczania. Dzięki wielu multimedialnym narzędziom edukacyjnym, które proponuje, praca i nauka na odległość stają się bardziej interesujące i zróżnicowane. Dokumenty autentyczne i multimedialne są elementem, który urozmaica naukę języka obcego i znacznie podnosi skuteczność przyswajania wiedzy. Czy jednak ich potencjał jest w pełni wykorzystywany przez autorów zajęć *e-learningowych*? Przeanalizujmy kilka z nich na przykładzie zajęć z gramatyki i rozumienia ze słuchu, dostępnych na platformie *Arche* na pierwszym i drugim roku studiów licencjackich w latach 2009-2015.

Jednym z najczęściej wykorzystywanych multimediiów są nagrania audio przygotowywane w całości przez wykładowcę, który czyta fragment tekstu lub dialogu oraz nagrania zaczerpnięte z podręczników do nauki języka polskiego. Dodatkowo, już w drugim semestrze pierwszego roku, pojawiają się autentyczne wideo nagrania i fragmenty dzienników telewizyjnych. Mimo iż tematyka wydaje się interesująca i przedstawia polskie realia tego okresu, poziom językowy niektórych z nich jest stanowczo za wysoki dla studentów pierwszego roku. Autor kursu powinien przede wszystkim zwrócić uwagę na długość i jakość nagrania oraz jego rolę w procesie nauczania. Zdarza się często, że nagrania realizowane przez nauczycieli nie są dobrej jakości, co utrudnia jego zrozumienie i wykonanie ćwiczeń. Słaba jakość nagrania powoduje tym samym spadek motywacji studenta, a czasami nawet frustrację. Do najczęściej spotykanych wad nagrań audio i audiowizualnych zaliczamy: hałas w tle, zbyt szybkie tempo mówienia oraz cichą wymowę.

Ćwiczenia ze słuchu w większości polegają na uzupełnianiu luk, odpowiedzi na pytania zamknięte i otwarte, układaniu usłyszanych informacji w odpowiedniej kolejności lub zapisywaniu zdań, co jest rodzajem dyktanda. Nauczanie rozumienia ze słuchu ściśle wiąże się z nauczaniem gramatyki, wydaje się więc oczywiste, że obok ćwiczeń ze słuchu odnajdujemy ćwiczenia gramatyczne. W niektórych przypadkach problematyka ćwiczeń dotyczy zagadnień poruszanych w nagraniach, jednak w większości uzależniona jest od preferencji autorów kursu. Ponadto, zajęcia z gramatyki nie zawierają żadnych dokumentów autentycznych, co sprawia, że nauka staje się monotonna i polega na automatycznym wykonywaniu ćwiczeń. Oprócz ogromnej liczby tabel i kilku zdjęć nie wykorzystuje się żadnych innych materiałów multimedialnych, które stanowiłyby wprowadzenie lub tło do problematyki zajęć. Większość studentów opowiada się za bardziej urozmaiconą i zrozumiałą formą

zajęć. Treści teoretyczne, przedstawione w formie tekstu, można zastąpić więc schematami, a w przypadku tabel wprowadzić element interaktywny, co z pewnością ułatwi studentom zapamiętywanie reguł gramatycznych. Poza tym, wszelkie wyjątki od reguł należy stopniować w zależności od poziomu językowego, a nie, jak to było dotychczas, przekazywać jednorazowo. Mocną stroną zajęć gramatycznych jest jednak różnorodność ćwiczeń: uzupełniania luk, dobieranie w pary pasujących form, wstawianie odpowiedniej formy gramatycznej czy ćwiczenia morfologiczne. Pozwala to studentowi na niejednokrotne przećwiczenie tego samego zagadnienia gramatycznego przy użyciu urozmaiconych ćwiczeń.

Praca studentów z materiałami edukacyjnymi monitorowana jest przez *Moodle*. Wyniki w formie statystyk, raportów i schematów są udostępniane wykładowcy, który na ich podstawie jest w stanie zbadać np. frekwencję całej grupy i pojedynczych studentów zarówno dla każdej jednostki zajęciowej, jak i dla całego kursu. Dzięki dostępnym danym wykładowca wie, kiedy i jak często wyświetlane były określone jednostki lekcyjne. Należy sobie zadać pytanie, czemu mają służyć powyższe statystyki i w jaki sposób wykładowca może wykorzystać informacje? W momencie, kiedy frekwencja jest niska, wykładowca może zainterweniować lub zlecić dodatkową pracę, którą będzie monitorował. Jednym z rozwiązań jest minidebata na forum na zaproponowany przez studentów temat, w zależności od poziomu językowego. Każdy student jest proszony o opublikowanie co najmniej trzech wypowiedzi w ciągu określonego czasu. Należy jednak pamiętać, że tak, jak każde narzędzie edukacyjne, forum ma swoje pozytywne i negatywne strony. Metoda ta pozwala na dyskusję z innymi uczestnikami kursu w języku, którego wspólnie się uczą, oraz na wyrażenie własnej przemyślanej opinii. Często zdarza się jednak, że studenci publikują swoje wypowiedzi bez wcześniejszego zapoznania się z opiniami swoich poprzedników, co powoduje niespójność debaty.

Organizując zajęcia z języka polskiego, zakładano, że ich głównymi adresatami będą osoby w podobnym wieku co studenci tradycyjnych zajęć językowych, oraz osoby początkujące, czyli niemające nigdy styczności z językiem. Badania wykazały, że założenie to było mylne. Z otrzymanych danych wynika, że studenci języka polskiego na odległość to w większości osoby dorosłe w wieku około 32 lat, często mające już pewne doświadczenie językowe i mające przede wszystkim inne potrzeby językowe i oczekiwania niż młodzi studenci studiów dziennych. Słuszny wydaje się więc podział treści zajęć na trzy poziomy: podstawowy, średnio zaawansowany i zaawansowany, uzależniony od poziomu zaawansowania językowego studentów i posiadanej przez

nich wiedzy. Warto również wyodrębnić dla każdego poziomu informacje niezbędne do opanowania i przydatne w procesie komunikacji oraz te, które stanowią jedynie uzupełnienie jednostki lekcyjnej. Analizując zajęcia z lat 2009-2015, trudno zauważyć ten podział. Możliwe, że jedną z przyczyn nieukończenia kursu przez niektórych studentów była zbyt wielka kondensacja informacji, poza tym obecna forma nauczania języka polskiego na odległość na Uniwersytecie Lotaryńskim jest mało atrakcyjna. Narzędzia edukacyjne udostępniane przez *Moodle*, którymi dysponują wykładowcy, nie są w pełni wykorzystywane w tworzeniu zajęć, co odzwierciedla się w ich niezbyt interesującej formie. Najczęściej publikowane są wykłady w postaci referatu, ewentualnie zdjęcia, filmy bądź nagrania dźwiękowe. Tłumaczy to szybki spadek motywacji studentów, a co za tym idzie – wysoki odsetek osób niekończących kursu. Tworząc zajęcia *e-learningowe*, należy przede wszystkim wystrzegać się monotonii, tzn. unikać tej samej formy ćwiczeń w każdej jednostce lekcyjnej, a podjąć próby ich urozmaicenia poprzez wprowadzenie elementu lub ćwiczenia, które zaskoczyłyby studentów. Warto w tym wypadku wykorzystać wcześniej wspomniane forum, które, mimo że jest elementem zajęć na platformie, nigdy nie zostało zastosowane. Ponadto, biorąc pod uwagę to, że w większości wypadków studenci mają ograniczone możliwości praktycznego używania języka docelowego, można zaproponować im nagranie wypowiedzi ustnej bądź krótkiego filmu za pomocą kamery komputerowej, w którym zaprezentują własną osobę, rodzinę i zainteresowania. Ten sam schemat pracy można wykorzystać przy próbie nagrania wywiadu z przyjacielem lub przyjaciółką, gdzie student w roli dziennikarza zadaje pytania w celu uzyskania informacji. Poza tym warto zdefiniować cele językowe, praktyczne i teoretyczne nauczanych treści dla każdej jednostki lekcyjnej. Przed rozpoczęciem wykonywania zadań student powinien wiedzieć, w jaki sposób i w jakich codziennych sytuacjach komunikacyjnych będzie mógł wykorzystać zdobytą wiedzę, co w konsekwencji zwiększy jego motywację. W przeciwnym razie wykona on ćwiczenia automatycznie, nie starając się zrozumieć mechanizmów nimi rządzących.

Kolejnym problemem jest forma wsparcia pedagogicznego i rola wykładowcy jako mentora. Obecnie liczba studentów uczących się języka polskiego w ramach studiów na odległość pozwala na indywidualne podejście do każdego z nich i monitorowanie ich postępów. Niemniej czas poświęcony na wyjaśnienia w formie pisemnej i na odległość, np. niezrozumiałych zagadnień gramatycznych, często przekracza ten, który wykładowcy poświęcają na te same kwestie na zajęciach w trybie dziennym. Wynika to z faktu, że wykła-

downcy kontaktują się najczęściej ze studentami drogą elektroniczną, co znacznie wydłuża cały proces. W jaki sposób usprawnić wsparcie pedagogiczne w nauczaniu na odległość? Czy cykliczne wideokonferencje są dobrym rozwiązaniem? Uważam, że mogą one w pewnym stopniu rozwiązać problem, ale tylko w odniesieniu do niewielkich grup. Trudność pojawia się jednak w momencie, kiedy liczba studentów znacznie wzrasta, a wykładowca nie jest już w stanie poświęcić każdemu studentowi tyle czasu, ile poświęca małym grupom.

Reasumując, zarówno *Érudi*, jak i nauczanie języka polskiego na odległość na Uniwersytecie Lotaryńskim intensywnie się rozwijają. Istnieje jednak wiele obszarów, które wymagają ulepszenia i unowocześnienia. Przede wszystkim należy zmienić formę zajęć oraz uzupełnić nauczane treści. Należy również wprowadzić ćwiczenia interaktywne, które pozwolą studentowi zdobywać wiedzę w sposób aktywny i które sprawią, że zajęcia będą atrakcyjniejsze. Bogata i różnorodna baza informacji, ćwiczeń i materiałów pozwala na ponowne wykorzystanie niektórych z nich po uprzednio wprowadzonych zmianach.

Obecnie obserwujemy masowe migracje ludności zarówno z powodów ekonomicznych, jak i politycznych. Zasadniczym elementem w nauczaniu języka jest więc komponent kulturowy, który zszedł na dalszy plan w proponowanych zajęciach. Oczywiście jest, że nauka języka jest nierozdzielna z nauką kultury danego kraju. Wiedza ta pozwala nam zrozumieć postawy i zachowania jego mieszkańców. Ułatwia nam odnalezienie się w nowej rzeczywistości, która często i w znaczny sposób różni się od naszej własnej.

Prowadząc badania w ramach mojej rozprawy doktorskiej, zrozumiałam, jak ważna jest precyzja w nauczaniu na odległość. Zajęcia *e-learningowe* istotnie różnią się od zajęć tradycyjnych. Wszystkie umieszczane treści, a także ich forma muszą zostać starannie przemyślane, aby każdy student z łatwością mógł je zrozumieć. To, co dla nas wykładowców wydaje się często oczywiste, dla większości studentów rozpoczynających przygodę z językiem polskim jest zawile i trudne do zrozumienia. Zadaniem autora zajęć na odległość jest tak przygotować materiał, aby zachęcił on studenta do samodzielnych poszukiwań, a w konsekwencji wzmocnił jego motywację do nauki języka.

Biorąc pod uwagę osoby wybierające naukę języka polskiego na odległość na Uniwersytecie Lotaryńskim i ich różnorodność, należy sobie zadać kilka pytań: w jaki sposób stworzyć jednostkę lekcyjną, pozwalającą na maksymalne wykorzystanie umiejętności i motywacji studenta? jakie elementy powinna ona zawierać? jakich tematów powinna dotyczyć? dlaczego wykładowcy nie potrafią w pełni wykorzystać potencjału *e-learningu* i zainteresować językiem

większej grupy studentów spośród bardzo licznych polskich imigrantów i ich potomków we Francji? Odpowiedzi na powyższe pytania oraz inne kwestie związane z nauczaniem języka polskiego na odległość na Uniwersytecie Lotaryńskim, jak np. praktyczne wykorzystanie multimediiów w nauczaniu języków obcych, metodyczna analiza zajęć gramatycznych i rozumienia ze słuchu, autorskie propozycje zajęć koncentrujących się przede wszystkim na nauczaniu elementów kulturowych oraz inne propozycje usprawnień nauczania języka polskiego zostaną zaprezentowane w mojej rozprawie doktorskiej

PLATFORMA *ARCHE* I OBRAZ FRANCUSKIEGO E-LEARNINGU:
PROBLEMY I PERSPEKTYWY
(NA PRZYKŁADZIE NAUCZANIA JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO
NA UNIWERSYTECIE LOTARYŃSKIM W NANCY)

Streszczenie

Celem artykułu jest przedstawienie roli francuskiej platformy *e-learningowej Arche* w systemie studiów na odległość *Érudi*, Études et Ressources Universitaires à Distance oraz w nauczaniu języka polskiego na Uniwersytecie Lotaryńskim (UL) w Nancy. W pierwszej części przybliżono pokrótce cele, motywy nauczania języków obcych oraz zarys historyczny platformy *Arche*. Następnie podjęto próbę scharakteryzowania profilu studentów podejmujących naukę języka polskiego na odległość za pośrednictwem *Érudi* w latach 2009-2015. Skoncentrowano się również na specyficznych zagadnieniach nauczania języka polskiego z wykorzystaniem materiałów multimedialnych oraz platformy *Érudi*, zwłaszcza w przypadku gramatyki oraz rozumienia ze słuchu. Na zakończenie przedstawiono aktualne sposoby nauczania języka polskiego na odległość na UL oraz propozycje usprawnienia funkcjonowania platformy i metod nauczania języka polskiego w ramach *e-learningu*, które stanowią część moich badań w przygotowywanej rozprawie doktorskiej.

Słowa kluczowe: *e-learning*; glottodydaktyka; interkulturowość; multimedia.

ARCHE – THE IMAGE OF THE FRENCH ONLINE EDUCATION.
(A CASE OF TEACHING POLISH
AS A SECOND LANGUAGE
AT THE UNIVERSITY OF LORRAINE IN NANCY)

Summary

The purpose of this article is to present the role of the French e-learning platform *Arche* in teaching Polish at the University of Lorraine in Nancy. In the first part I will present briefly the objectives and historical review of the platform *Arche*. Then I will attempt to characterize

the profile of students choosing online classes of Polish language between 2009-2015. I will focus also on specific issues of Polish language teaching with the use of multimedia and platform especially for grammar and comprehension. At the end of the article I will present practiced ways of online teaching Polish at the University of Lorraine and proposals to improve the functioning of the platform and methods of teaching Polish.

Key words: e-learning; glottodidactic; interculture; multimedia.